

عنوان مقاله:

رویکردهای مختلف درباره بناهای میان افزا در زمینه های تاریخی شهر اصفهان

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

معین حسن حسینی - کارشناسی ارشد مهندسی عمران دانشگاه علوم و تحقیقات اصفهان

نسرین باقرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه علوم و تحقیقات اصفهان

محمد مسعود - دکترای شهرسازی عضو هیئت علمی دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

زمینه و بافت تاریخی هر شهر هویت آن را شکل می دهد عوامل مخل طبیعی و همچنین عوامل مخل انسانی در محدوده بافت های تاریخی شهر اصفهان باعث آشفتگی و ناهنجاری و تغییر عملکرد برخی بناها شده است بنابراین نیاز به طرح ساختمان های نوین در بافت های تاریخی از اهمیت خاصی برخوردار است . این مقاله بر اساس داده ها و منابع مکتوب به مطالعه احیا کالبدی بافت تاریخی شهر اصفهان پرداخته و در ادامه روش های مختلف طراحی بناهای میان افزا در بافت های تاریخی شهر اصفهان را کesh امل بازنمایی ساختمان، حفظ نما، نماسازی تزئینی، الگوبرداری، تضاد، خنثی و کم اثر را مورد بررسی قرار داده و به نقد حضور سازه های نوین در طرح این بنا می پردازد و در پایان برای بهبود حضور بناهای میان افزا در بافت های تاریخی شهر اصفهان پیشنهاداتی ارائه گردیده است که با اتکا به این یافته ها ضوابط و معیارهایی برایطراحی در بخش ها نوساز به منظور رعایت اصول زمینه گرایی ارائه می شود.

کلمات کلیدی:

زمینه گرایی، بناهای میان افزا، بافت تاریخی، معماری معاصر، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/270064>

